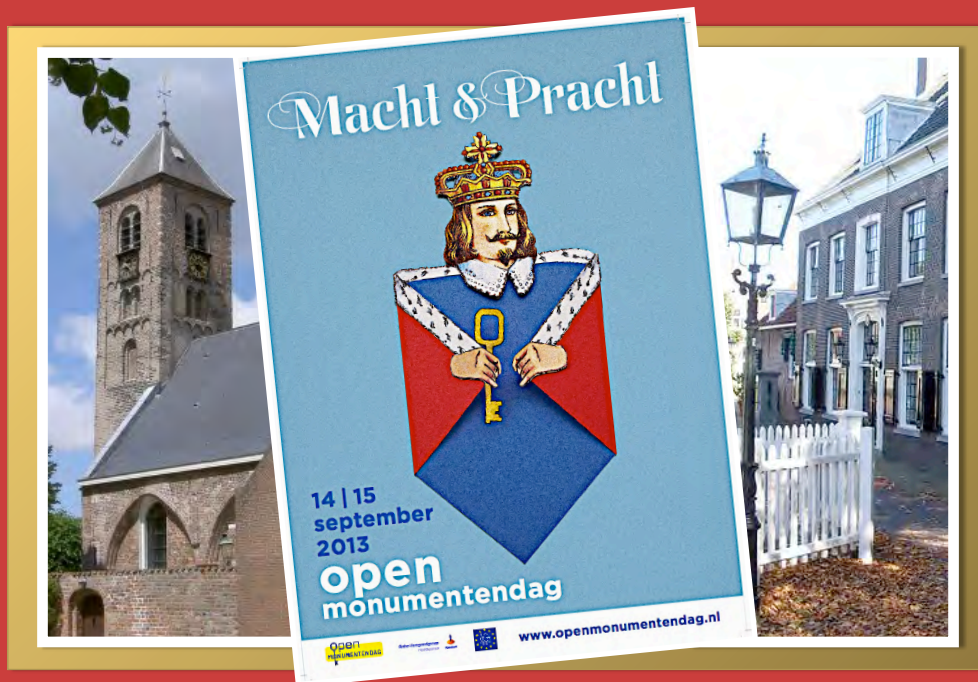

HET DORP VELSEN

*Traditiegetrouw worden in het tweede weekend van september de landelijke Open Monumentendagen gehouden. Dit jaar met het thema **Macht & Pracht**. Ook in Velsen, ook in het dorp.*

In dit Monumentennummer van de stichting het Dorp Velsen besteden we aandacht aan de Macht & Pracht van het dorp. Verder het programma voor 14 en 15 september, het laatste nieuws rond de lantaarns, de dorpswieg en natuurlijk Buuf, met oude en nieuwe bewoners.

MONUMENTENDAGEN

'De rijkdom, schoonheid en grootsheid die macht kon voortbrengen omringt ons nog steeds', aldus de begeleidende tekst van de organisatie bij de Open Monumentendagen op 14 en 15 september.

Met deze dagen wordt iedereen in de gelegenheid gesteld gratis een bezoek te brengen aan een monument. Het idee erachter is een groot en breed publiek bewust te maken van monumenten, om zo de belangstelling en waardering voor monumenten te vergroten.

Het dorp Velsen is in 1970 door het rijk aangewezen als beschermd dorpsgezicht en heeft daarmee een bijzondere status, vastgelegd in de Monumentenwet, waarmee de monumentale waarden van het dorp bescherming genieten.

Van de ca. zestig panden in het dorp hebben er dertien de status van gemeentelijk monument en dertig zijn rijksmonument.

Instandhouding van de monumentale pracht hier ligt vast in de wet, in het bestemmingsplan en andere bepalingen en lijkt daarmee wel verzekerd.

*Wat vinden de **bewoners** en andere **gebruikers** van rijksmonumenten eigenlijk van het dorp en hun pand? Vier bewoners en gebruikers geven hun persoonlijke ervaringen en laten zien hoe trots ze op hun plekje zijn. Dit is hun pracht.*

*En hoe kijkt **gemeentelijk beleidsadviseur Masja Gemser** aan tegen het dorp en de monumenten die hier staan. En hoe gaat dat eigenlijk met vergunning-aanvragen over bv kleurgebruik en dubbelglas?*

Overschotje

"Weet je het zeker?"

Dat waren de wijze woorden die mijn vader sprak toen ik hem dat kleine huis in de Torenstraat liet zien waar ik verliefd op was geworden.

Ik ga wat moois maken van dat postzegeltje! Dat was mijn visie voor het Overschotje in 1995. Mijn vader heeft het resultaat niet meer mee mogen maken maar ik weet dat hij trots zou zijn als hij het zou zien!

18 jaar later, vind ik het nog steeds heerlijk om door het dorp te lopen. Ik voel me rijk omdat ik hier woon, daar, in dat witte huisje op de hoek.

8 Jaar hard werken, het was bijna klaar! En toen... was ik weer verliefd. Een Amerikaanse vol met energie die nooit geweest was in een land ouder dan mijn postzegeltje. 3 Jaar later dreef die energie ons er toe het nog eens te doen, samen deze keer, met Middendorpstraat 10.

Deze keer was ik het die mijn vaders woorden sprak, "Weet je het zeker?"

2009 kochten we het, 2011 was de vergunning rond, 2012 was het klaar en we hebben er geen dag spijt van!

We genieten ervan dat we iets speciaals hebben, een huis vol historie, een huis vol verhalen waar wij er ook een van zijn, een verhaal dat we blijven delen met een ieder die z'n neus tegen het raam durft te drukken!

TomhieJo & Kirsten

DE BEWONERS VAN

ZUIDERDORPSTRAAT 4

“Zo nieuw als het kan, vrijstaand, tuin”, somde mevrouw op. “Zo oud, origineel en karakteristiek mogelijk, in ieder geval van ver voor de oorlog”, zei haar man. “Van voor welke oorlog wilt u het dan liefst hebben?”, vroeg de makelaar.

Bij deze tegenstrijdige eisen paste eigenlijk alleen een redelijk recent gerestaureerd huis. En ze wisten er één, dankzij rondleidingen in het dorp: ‘De Dageraad’. Oorspronkelijk uit het midden van de 18e eeuw. In 1963, op een plek waar nu het Noordzeekanaal kabbelt, zorgvuldig gedemonteerd en opgeslagen. Steen voor steen, balk voor balk, kozijn voor kozijn, vloerdeel voor vloerdeel. In 1968 volledig herbouwd aan de Zuiderdorpstraat 4. Historisch verantwoord uitgebreid aan de achterzijde. Binnenin voorzien van moderne gemakken als elektriciteit en sanitair. Rijksmonument.

De Dageraad stond lang boven aan de wenslijst van het echtpaar Vonk. In 2001 was het eindelijk raak. “Volgende huis zes planken en voetjes vooruit”, zeggen ze nu.

DE GEBRUIKERS VAN

LOGEGEBOUW van de VRIJMETSELAREN en de WEEFSTERS

Het gebouw, Torenstraat 2, dateert uit de 18^e eeuw en hoorde bij de naastgelegen kerk. Het is gebruikt als armenhuis, weeshuis en bejaardenhuis. Later als kosterswoning, vergaderruimte en opslag.

In 1967 is het aangekocht door de Vrijmetselaren, die het van binnen en buiten in stijl gerenoveerd hebben. De bijeenkomsten van de Vrijmetselaren met hun eeuwen-oude tradities passen helemaal in zo'n sfeervolle ruimte. Vanaf 1990 maken ook de Weefsters gebruik van het gebouw. Beide groeperingen werken op de zelfde manier maar met een andere symboliek. Tijdens wekelijkse samenkomsten worden levensbeschouwelijke onderwerpen besproken: hoe we als mens in de maatschappij willen staan, daarbij inspiratie opdoend voor het dagelijks leven.

Op de begane grond werken een grafisch ontwerpster en een evenementenbureau terwijl de loges hun werkruimten hebben op de eerste en tweede verdieping.

Tijdens open monumentendagen kunt u daar een kijkje nemen. Leden van de loges zullen daar aanwezig zijn om u, zo u wilt, bij een kopje koffie, enige wetenswaardigheden te vertellen.

DE GEBRUIKERS VAN

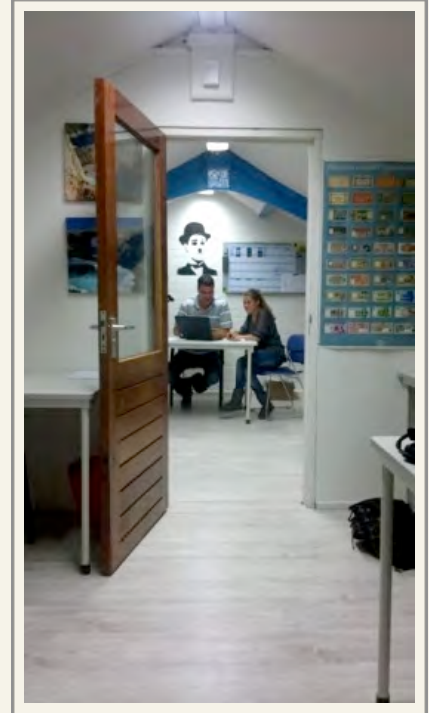
HAPPY HOMEWORK

Sinds 9 februari 2011 huren wij, Ruben Bos en Rene Schotvanger van de Engelmunduskerk het pand aan het Kerkplein 5 in het dorp Velsen. In dit pand is ons huiswerkbegeleidingsinstituut Happy Homework gevestigd.

Op de voorzijde van het pand is de tekst 'Bewaarschool 1860' te lezen. Dit geeft aan, dat het pand in het verleden heeft gefungeerd als school of onderwijsinstelling. Wij vonden het mede daarom erg bijzonder om ons bedrijf juist hier te vestigen en de oude bestemming weer terug te brengen.

Wij ervaren dat het pand zich uitermate goed leent voor de huiswerkbegeleiding en bijlessen. Door de uitstraling binnen en buiten konden wij een huiskamer creëren, waar kinderen een huiselijk gevoel kunnen ervaren en zodoende in een veilige omgeving kunnen werken.

Het pand biedt tevens een vrij uitzicht op het grasveld van de kerk. Dit geeft een rustgevend gevoel. Kinderen die bij ons het huiswerk maken geven vaak aan, dat juist dit rustgevende uitzicht voor hen concentratie verhogend werkt.

Wij hopen dat Happy Homework nog lang aan het Kerkplein 5 gevestigd zal blijven.
Het bevalt ons uitstekend.

MONUMENTEN VOOR DE EEUWIGHEID?

Masja Gemser geeft aan dat de gemeente wat vrijer omgaat met het dorp en de monumenten dan in het verleden. In een vorig bestemmingsplan was er gedetailleerder en specifiek omschreven wat wel en niet mocht in de bebouwing en de omgeving. Nu is dat minder stringent.

Er ligt minder vast. Wel is het zo dat bewoners van monumenten voor alle aanpassingen aan het pand een zgn. **omgevingsvergunning** moeten aanvragen. Bij de behandeling ervan werkt zij nauw samen met de **commissie Stedelijk Schoon**, waarin ook een monumentdeskundige zit. Deze commissie adviseert het gemeentebestuur over de aanvragen.

Aanpassingen aan de buitenkant zonder vergunning blijven illegaal. Zij heeft de afgelopen jaren bewoners begeleid met hun verbouwingsaanvragen over een dakkapel, een aanbouw of kleurgebruik op deuren en luiken.

Zij staat op het standpunt dat cultuur-historische waarden niet aangetast mogen worden, maar zegt ook dat 'niets voor de eeuwigheid is'. 'Kleurgebruik kan bijvoorbeeld door de jaren heen best veranderen. In de jaren '60 is ooit bepaald dat het zg. grachtengroen het best past bij monumenten, maar elders zie je nu ook andere kleuren. Dat zou hier ook best moeten kunnen. Daar moet wel een vergunning voor worden aangevraagd'.

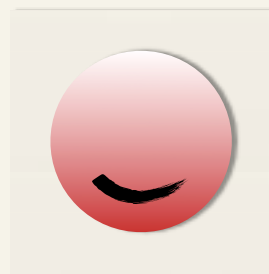
Duurzaamheid in monumenten is een actueel onderwerp. Zijn dubbelglas en

zonnecollectoren toegestaan? Masja Gemser noemt het een lastig onderwerp.

'Ook hiervoor moet altijd een vergunning voor aangevraagd worden. Voor zonnecollectoren geldt dat ze niet zichtbaar mogen zijn vanaf de openbare weg, en dat is voor de veelal schuine daken in het dorp lastig. Op platte daken zijn er wellicht mogelijkheden'.

Dubbelglas voor monumenten bestaat, maar is relatief duur. 'Om die reden kiezen bewoners eerder voor achterzetramen en luiken om toch aan energiebesparing te kunnen doen. Niet elk pand is daar echter voor geschikt'.

Zij merkt ook wel eens de spanning tussen de wensen van bewoners om comfortabel te wonen en de voorschriften voor een monumenten. 'Dat blijft lastig. Mijn standpunt is dat het karakteristieke van het dorp voor gaat. Met bewoners zoeken we naar een zo goed mogelijke oplossing. Wonen in een monument blijft iets heel bijzonders'.

Masja Gemser is in het dorp opgegroeid en kent het goed. Zij vindt de Engelmunduskerk en het groen en de begraafplaats er omheen een bijzondere en monumentale plek. Haar favoriete monument is echter toch het ouderlijk huis, **Torenstraat 4**. 'Het is een uniek pand, met een trapgevel op een centrale locatie aan het plein met een karakteristieke uitstraling'.

ACTIVITEITEN OP DE MONUMENTENDAGEN

Het Dorp Oud Velsen

De Stichting het Dorp Velsen heeft Siem Schaafsma en Andries Vonk bereid gevonden **drie rondleidingen** te geven. Zij tonen je in een klein uur de belangrijkste gebouwen van het dorp en laat oude tijden herleven: van Bonifacius tot het graven van het Noordzeekanaal en de aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht met de daarop volgende restauratie van de monumentale pandjes.

zaterdag 14.30;

zondag 12.30 - 13.30 en 14.30 - 15.30; Verzamelen bij de kerk.

De Loge, Torenstraat 2

Altijd al willen weten wat er zich zoal op de bovenverdiepingen van het voormalige Weeshuis en Oude van dagenhuis afspeelt?

Nu is de kans om er uitgebreid kennis van te nemen. Enkele leden van de loges, de weefsters en vrijmetselaren, zullen beide dagen aanwezig zijn om je, onder het genot van een kopje koffie, over hen eeuwen-oude mystieke tradities te vertellen.

Beide dagen van 11.00 - 16.00

De Engelmunduskerk

In de Engelmunduskerk kun je o.a. de fraaie 17^e eeuwse kanselbijbel bewonderen en een 16^e eeuwse geldkist, waarvan het slot een meesterstuk van smeedkunst is. Ook interessant is het reisverslag van kunstenares Carina Mathot. Ze fietste vorig jaar de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela en legde haar indrukken vast in olieverf schilderijen, pasteltekeningen en Oost-Indische inkschetsen.

Beide dagen open van 13.00 - 16.00;

Er zijn **rondleidingen en films** te zien.

zaterdag om 13.30;

zondag om 13.30 en 15.30

pARTerre, Raadhuis voor de Kunst, Torenstraat 7.

Het **Kunstenars Collectief Velsen** houdt hier zijn jaarlijkse expositie, een mooi overzicht van hun actuele werk: schilder-, beeldhouwwerk, keramiek en fotografie. Het overzicht loopt globaal genomen van concrete realistische, herkenbare schilderkunst en fotografie tot meer abstracte en gemengde technieken. Je kunt tevens de ateliers bezoeken.

Zaterdag: 13.00 - 17.00;

Zondag: 12.00 - 17.00: Voor de kinderen en voor volwassenen die dat leuk vinden kan er zondag een draai aan de **spirograaf** gegeven worden, waardoor een onverwachte tekening ontstaat, die meegenomen mag worden.

DORPSBORREL

Het leek ons een goed idee om een oude traditie te doen herleven, nl: **Eerste Monumentendag** af te sluiten met een gezellige **dorpsborrel** op het plein voor het Oude Raadhuis. Bij slecht weer, **binnen**.

Nieuw dit jaar is dat iedereen zelf iets lekkers meeneemt in vaste en vloeibare vorm en tevens alle

benodigheden (bord, glas, bestek en stoel) om van de traktaties van zijn

dorpsgenoten te kunnen genieten. Voor tafels wordt gezorgd.

Mail svp even als je van plan bent te komen.

(info@dorpvelsen.nl).

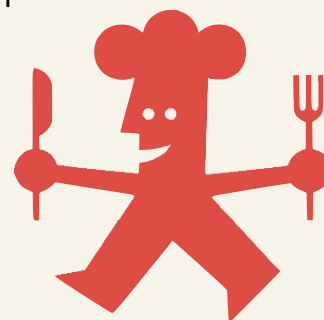
Voor vragen, mail even Henny van Pel

vanpel.proj@planet.nl

DORPSFOLDER

Tevens willen we jullie op die avond onze dorpsfolder aanbieden

DORPSWIEG

N.a.v ons verzoek of je nog een foto van de dorpswieg had, kregen we deze charmante foto van Lisa Cornelisse Bijnsdorp toegestuurd.

Lisa toen en ruim 12 jaar later.

DORPSLANTAARNS

Van **Chris van der Zee**, opzichter wijkbeheer van de Gemeente Velsen, hoorden we op 26 aug. dat de nieuwe armaturen in het magazijn zijn aangekomen. Zodra ze een diefstal voorkomende bevestiging hebben, worden ze geplaatst.

JAARMARKT EN KINDERVRIJMARKT

Op **28 september** organiseert de Protestantse Gemeente Velsen Zuid wederom de jaarmarkt rondom de Engelmunduskerk. De organisatoren hebben dit jaar ook een vergunning aangevraagd voor de kindervrijmarkt.

'S GRAVENLUST EN HET HUURCONTRACT

Eind augustus bezocht de **Raadscommissie voor Kunstzaken** het Raadhuis voor de Kunst. De kunstenaars hadden hen uitgenodigd om de kwestie rond de problematische huurverhoging te bespreken.

Nagenoeg alle partijen waren aanwezig en stelden dit werkbezoek zeer op prijs.

Gemeente en kunstenaars blijven met elkaar in overleg over de

GROOT DORPSNIEUWS

- ★ nieuwe bewoners: Daniëlle & Bastiaan
- ★ 40 jaar getrouwd: Felicia & Martin
- ★ geboren: Willem
- ★ Peter & zijn hartklep van paardenhaar
- ★ in memoriam: Rinus
- ★ helaas tijdelijk: ds Gemma Rietdijk
- ★ tehuis gezocht voor Sjimmië

*Nieuwstips over dorp en nabije
omstreken graag naar Loes de Fauwe*

NIEUW IN MIDDENDORPSTRAAT

Ze liepen het dorp in en zeiden tegen elkaar: “Dit is het.”

Daniëlle Klaster (25) en Bastiaan Moes (25) stonden voor het ‘huisje van Thea’.

Nu is dat dus het huisje aan de Middendorpstraat van Daniëlle en Bastiaan; ze gingen er 19 juli wonen.

Ze zijn er helemaal gelukkig.

Daniëlle is opgegroeid in Santpoort-Noord, Bastiaan in Hoorn, Daniëlle zat hier in Velsen-Zuid op het gymnasium: “We kwamen hier vroeger wel met school, dus de omgeving is bekend. Het is hier zo prachtig!”

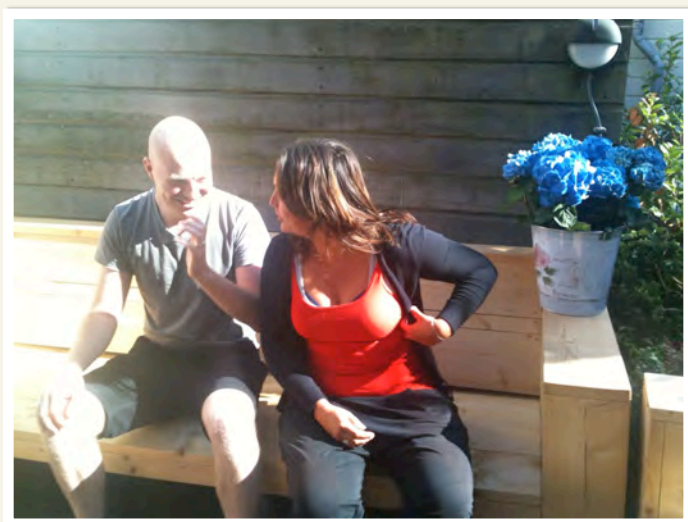
Met Daniëlle en Bastiaan heeft het dorp er twee

orthopedagogen bij,

afgestudeerd en wel maar, zoals ze vertellen, nog niet met de baan die ze zoeken.

“Het is moeilijk, heel lastig en dat is jammer,” zegt Bastiaan. Intussen werkt hij als groepsleider bij Lijn 5, het opvanghuis in Driehuis, voorheen het Vinkennest.

Daniëlle werkt voorlopig bij kinderopvang les Petits in Heemstede en gaat na de vakantie op de naschoolse opvang ook de huiswerkbegeleiding doen.

HUWELIJKSGASTEN DONEREN TWEE MILLE AAN PIETER VERMEULEN MUSEUM

Het Pieter Vermeulen Museum krijgt deze maand een donatie van tweeduizend euro.

Dat bedrag heeft het **veertigjarig bruidspaar Martin en Felicia van Schaik** op hun huwelijksfeest van de gasten cadeau gekregen. Martin is dol op het Pieter Vermeulen, want hij gaat er geregeld met de kleinkinderen heen. Zij mogen mee om het cadeau af te leveren. Het huwelijksfeest, op 6 juli In De Heeren van Velsen was een waar spektakel. De hele vrienden- en familiekring en **het halve dorp** vierden mee. Het was prachtig weer en het was gezellig.

Het bruidspaar zag af van cadeau's en vroeg bijdragen voor een mooi doel, het Pieter Vermeulenmuseum in IJmuiden. Martin: "We hopen op stukjes in de kranten. Misschien dat dat andere mensen ook op een idee brengt."

EEN KLEP IN EEN NETJE VAN PAARDENHAAR

Hij ziet er goed uit, iedereen zegt het. **Peter Rooij**, hij onderging eind juni een open hartoperatie. "Eigenlijk ga ik nu pas revalideren, eerst mag je niets, zelfs geen autorijden. ik kwam het dorp niet uit! Maar die tijd is gelukkig voorbij."

In Leiden kreeg Peter een nieuwe **hartklep**. "Volgens de nieuwste methode, niet meer gehecht, maar de klep zet zich vast met een stalen stripje. Dat scheidde wel een uur in de duur van de ingreep."

Bij de dorpspomp ging het verhaal dat Peter de klep van een paard had gekregen. Dat verhaal baarde opzien; het zijn immers altijd kleppen van een **varken** die de mens dienen. "Nee,", zegt hij op de vraag of hij paardenkrachten heeft gekregen: "**Het is de klep van een varken, maar hij zit in een netje van paardenhaar.**"

Peter (79) herstelt goed, hij wandelt geregeld door het dorp. "Eind van de dag ben ik moe, maar de risicovolle periode, waarin de kans van afstoting of lekkage, is voorbij. Vanaf nu zal het allemaal vanzelf nog beter worden."

IN DIE KINDERWAGEN AAN DE KERKESINGEL LIGT WILLEM (de twaalfde)

Aan de Kerkesingel stond deze zomer bijna dagelijks, en nu nog af en toe, een kinderwagen buiten. Wie even afstapt, kan kennis maken met **Willem**, geboren op 24 juni.

Naast op de houten bank zit steevast zijn moeder, **Marijn Tegelaar** (32, als het namiddag is komt zijn vader, **Erik van den Berg** erbij. En dan nog geregeld kraamvisite natuurlijk.

Marijn docent (Nederlands aan Gymnasium Felisenum), woont vier jaar in het dorp. Zij woonde daarvoor in hartje Amsterdam en wist eigenlijk niet hoe snel ze daar weer weg moest: "Ik ben geen forens, en Amsterdam is niets voor mij. Bovendien heb ik hier op het gymnasium zo naar mijn zin dat ik dacht: ik ga in Velsen wonen."

Erik (geboren in Ede op de Veluwe, nu tandarts in groepspraktijk kliniek Noordzee in IJmuiden) kwam er tweeënhalve geleden bij. Ze kennen elkaar uit Groningen, waar beiden studeerden. Marijn: "We woonden naast elkaar, zo kennen we elkaar. Maar de echt vonk, dat was veel later op de bruiloft van een vriendin."

Ze hebben het in het dorp meer dan naar hun zin. Het is beeldschoon, overal dichtbij en heel gezellig. Erik:

"We hebben voor ons eigen terras! " En anders zitten ze geregeld met burens op het terras van De Heeren van Velsen dat wat hen betreft wel de dorpskroeg mag worden; hetgeen geen slecht idee.

Intussen groeit Willem als kool en is hij een heel zoete baby, zegt zijn moeder: "In acht weken hebben we maar twee rottige nachten gehad. Maar nu slaapt hij al bijna door!"

Met de geboorte van Willem telt het oude dorp (we leggen de grens bij Villa Maria) twaalf kinderen: Willem (0), de broertjes Finz (1) en Yens (3), ook op de Kerkesingel, Joppe (10) en Dore (1) op het Kerkplein, Nine (2) en Milo (1) aan de Torenstraat, aan het ene eind van Meervlietstraat hebben we dan Levie (10) en Juul (0), terwijl aan het andere eind wonen Jet (16), Bauke (14) en Pepijn (12).

Twaalf kinderen! Dat is pas goed nieuws.

IN MEMORIAM RINUS GRUNZEL (1936 - 2013)

Beste mensen, vrienden, bekenden, buren, familie van **Rinus Grunzel**.

Ik zal me even voorstellen. Mijn naam is Germa Rietberg en sinds 1 november woon ik naast Rinus in de oude pastorie in Velsen-Zuid, vlak bij de kerk waar ik als predikant invalwerk doe.

Vanaf het moment dat Rinus in de gaten had dat die te koop staande pastorie weer tijdelijk bewoond zou worden, stond hij regelmatig op zijn balkon, zwaaiend, in de hoop dat iemand terug zou zwaaien. En waarom niet. Al gauw nam hij de vrijheid nam om tijdens de koffiepauzes maar eens af en toe een bakkie te halen. Zo maakten mijn vrienden, familie en ik al snel kennis met Rinus, die vanaf dat moment geen vreemde maar mijn buurman was.

Rinus bleef zwaaien, en ik kwam er

achter dat ik daar de klok wel op gelijk kon zetten, 's ochtends om een uur of tien. En met enige regelmaat kwam hij een visje brengen of een bos bloemen en even kijken of ik tijd had 'om een bakkie te doen'. Want zwaaien is leuk, maar een praatje maken, ja dat zegt meer. - Met die visjes heeft hij zich ook bij de mensen van de jaarmarkt onsterfelijk gemaakt, heb ik me laten vertellen. -

Als Rinus door de tuin kwam aanlopen was hij altijd vergezeld door Sjors en later ook door Sjimmi, de rode en de zwarte kater, zijn dikke maatjes. Die wachtten hem dan buiten op en op zijn roep liepen ze weer met hem terug door de tuin, naar huis. Een aandoenlijk gezicht.

Rinus vertelde me van alles over IJmuiden, waar ik dit kon kopen, waar ik daarvoor terecht kon.

De meesten van u kennen Rinus vast beter dat ik, maar op die kleine momentjes, tijdens een bakkie, liet hij veel van zichzelf zien. Dan vertelde hij zijn verhalen: soms de sterke verhalen over wat hij allemaal had gedaan en voor elkaar gekregen. Soms de opstandige verhalen over wat hem tegen had gezeten of zat, over wat hem niet gelukt was of lukte. Soms de trotse verhalen over hoe deze kleine jongen het hard werkend toch nog zo ver geschopt had. Soms de leuke verhalen over zijn vakantie reizen van vroeger. Soms de droevige verhalen over de ongelukkige

tijden en voorvallen in zijn leven. Maar bijna altijd kwam er ook wel iets van dat kleine verhaal waar hij nog geluk in vond; zijn poezen, zijn vrienden, zijn buurtje.

Rinus, een lieverd, zegt de een. Ja, zegt de ander, alleen zolang hij je ziet. Een vreemde vogel, zegt weer een ander. En een man met een grote mond, zegt weer een ander. Misschien is het wel zo: een man met een grote mond en een klein hartje.

Rinus had behoefte aan aandacht. Wie heeft dat niet? En hij bleef niet thuis zitten, had zijn vaste dagelijkse uitje en wist altijd wel iets te bedenken waardoor hij weer eens iemand aan kon spreken. Op zondagmorgen wist hij van mensen die hij kende altijd of ze wel of niet in de kerk waren geweest. Als predikant kon ik het natuurlijk niet laten om tegen hem te zeggen: Waarom ga je niet zelf, doe het voor de contacten, wie weet vind je het wel wat. En hij zou het wel willen, - als de buurman nou meeding – voor hem alleen was te hoog.

Een paar weken geleden, ik was weggeweest, Rinus had mijn post verzorgd. Hij had in die tijd een onderzoek gehad, hij klaagde al een paar weken over 'last'. Toen ik op zondagavond terugkwam, stond hij, al voor ik de auto in de garage had kunnen zetten in zijn tuin en zei: Germa, 't is niet goed. Ik heb kanker. Ik moet geopereerd worden, er zit een tumor in mijn blaas.

Die avond heb ik hem nog even opgezocht. Hij was erg afgevallen, het

onderzoek had hem nog meer pijn bezorgd, en hij zat vol onbegrip: als hij geholpen kon worden, waarom deden ze dat dan niet 'direct'? Niet dat hij daar veel heil in zag: 'Dit overleef ik niet, zei hij, het is afgelopen, ik weet het. Ik heb vannacht geroepen: 'Heer, kom me maar halen'.

Vanaf dat moment ging het met zijn toch al wankelende gezondheid bergafwaarts. En wat leed hij aan de angst voor alles wat met ingrepen in zijn lijf te maken had.

De laatste keer dat hij 'een bakkie' kwam doen, ik geloof niet dat de koffie hem nog smaakte, hij was ziek, vatte hij zijn zo leven samen:

'Ik heb niet veel geluk gekend in mijn leven, ik ben een eenzame man. Ik heb mijn best gedaan om er wat van te maken. Ik ben ongeschoold, ik heb altijd hard gewerkt. Ik heb alles aangepakt om de kost te verdienen. Ik heb een fijn huis, ik woon op een mooie plek, daar ben ik blij mee. Dat heb ik allemaal voor elkaar gekregen. Maar gelukkig ben ik niet. Ik heb wat vrienden. Ik heb goede burens, dat is veel waard. Maar alleen is maar alleen. En als je dan zo ziek bent en zoveel last hebt.. 't Hoeft van mij niet meer. Laat de Heer me maar halen'.

En voor ons toch vrij plotseling, is het zover. Rinus, jouw Heer heeft jouw gehaald. Ik had nooit gedacht dat ik met jou nog een gebed zou uitspreken. Jij, die zo boos kon zijn over hoe je ook in je geloofsleven zo bitter teleurgesteld werd. Maar op die zondagavond, toen ik

terugkwam en jij me dat slechte nieuws vertelde, vraag jij mij daarom. Jij, die met je grote mond en je kleine hartje. Als het er op aan komt is alleen je kleine hartje voldoende.

En ik geloof dat jouw God jou nu zijn welkom toezwaait en je met zijn zegen

zal zegenen. Hij zal je genadig zijn en je je grote mond vergeven, hij zal je kleine hart rust en vrede schenken. Hoe het aan de overzijde van de grens van de dood ook moge zijn, want dat wist jij ook niet: Zwaai nog eens vanuit jouw hemel en laat ons in die zegen delen. Amen.

DE DOMINEE SJOUWT GEWOON OVERAL NAAR BINNEN: 'WANT DAT IS BETER DAN BELLEN.'

Buitenstaanders zullen tegenwoordig eerder opkijken van een dominee in een spijkerjurkje dan kerkgangers. En als die dominee anti-kraak en dus maar tijdelijk woont in de pastorie die zijn uitgang heeft aan de weg, kan het zomaar zijn dat dominee, **Gemma Rietdijk**, niet door iedereen wordt gekend. Sinds de uitvaart van dorpsgenoot Rinus, waar deze dominee een mooi in memoriam uitspraak wist iedereen ineens wie ze was.

De invaldominee, gecontracteerd voor twee jaar nadat ds J. Hoekstra met emeritaat ging, kwam vorig jaar in Velsen wonen, vanuit Amstelveen. Daar woonde zij met haar partner, die ziek werd en in het voorjaar van 2012 overleed.

Ze vertelt het en spreekt over jaren van ziekte die toch ook mooi waren: "Veel gewandeld. 'Je kunt beter moe zijn van de wandeling dan van je ziekte', zei hij dan.' En zo hebben ze nog eens voor de Engelmunduskerk gestaan, tegen elkaar knikkend dat dit wel een heel mooi kerkje was. En nu is het even haar kerk.

Gemma houdt deze invaljaren vooral het pastorale werk bij, en daaraan beleeft ze genoeg: 'Ik sjouw bij iedereen naar binnen. Niet bellen, gewoon gaan.'

Ze komt oorspronkelijk uit Overijssel, werkte lang voor de oecumenische gemeenschap in Apeldoorn en kan derhalve nog fijne herinneringen ophalen aan 'hoe de bisschoppen daar de eerste jaren bovenop zaten'.

Als in 2014 een nieuwe dominee komt, gaat Gemma weer verder. Niet voordat zij een prangend probleem heeft opgelost.

En dat is de erfenis van Rinus: *kater Sjimmië*.

OPROEP:

NIEUW HUIS GEZOCHT VOOR KATER SJIMMIE

Kater Sjimmië is sinds de dood van zijn baasje Rinus ontheemd. Zo schichtig als wat, niet te vangen en daarmee is hem het lot van het asiel, zoals bij de rode kater Sjors, vooralsnog bespaard gebleven.

In de achtertuin van de pastorie wordt Sjimmië met geduld en liefde gewend aan andere mensen. Hij komt al in de buurt van de achterdeur. Dan zit buurvrouw Gemma daar op het stoepje en komt hij voorzichtig dichterbij. Hij woont in een kuil in de tuin. Maar als Sjimmië straks getemd is, kan hij de pastorie niet in.

Gemma: "Ik ben allergisch. Dus ik kan alleen proberen hem weer aan vreemden te laten wennen. Ik zoek natuurlijk voor deze kat een nieuw huis."

De Stichting het Dorp Velsen is in 1967 opgericht en zet zich in voor behoud en herstel van dit bijzondere plaatsje. Zij behartigt de monumentale belangen van het dorp, brengt publicaties uit en informeert bewoners en andere belangstellenden over dorpszaken. De Stichting is onafhankelijk; activiteiten worden betaald uit bijdragen van donateurs en sponsors. Het bestuur bestaat uit Jan Borst, Renee Bosma en Rob Stam.

www.dorpvelsen.nl
info@dorpvelsen.nl

Gezocht!!

Donateurs om de Stichting het Dorp Velsen in leven te houden! ING 1621700 tno Stichting het Dorp Velsen